vadovai:
ir statyba —
s Zavadskas,
erelis.
nergetika, ko-
— prof. Eduar-
. Stasys Mar-

ologija — prof.
vičius, dr. Val-

logija, politо-
— prof. Bro-
kas, prof. To-
rof. Rolandas

nformatika —
elksnys, prof.
is.
zika, chemija
s Asmontas,
lyžys.
ogija ir geode-
as Skeivalas,
eizdis.
grafija ir ar-
Antanas Ty-
Jovaiša.

nas — dr. Jo-

Lietuvoje. Dalyvauja — prof. Vladislovas Domarkas, prof. Leonas Kadžiulis, prof. Vilius Grabauskas, prof. Rolandas Pavilionis, prof. Benediktas Juodka, dr. Darius Kuolys.

Naujausioji Lietuvos istorija. Dalyvauja — prof. Vytautas Landsbergis, dr. Valentinas Brandišauskas, dr. Arvydas Janušauskas.

Lietuvos politika ir ekonomika. Dalyvauja — dr. Vytautas Radzvilas, hab. dr. Justinas Karosas, prof. Kęstutis Glaveckas, dr. Gediminas Vagnorius, dr. Vytas Navickas.

Energetika ir ekologija. Dalyvauja — prof. Jurgis Vilemas, dr. Valdas Adamkus, prof. Romualdas Lekevičius, dr. Evaldas Vėbra.

Apskritas stalas — tema: Lietuvos ir išeivijos santykiai mokslo ir kultūros srityje.

IX Mokslo ir Kūrybos simpoziumo tarybos pirmininkas yra prof. Vytautas Landsbergis, o valdybos ir organizacinio komiteto pirm. prof. dr. Kazimieras Pyragas.

būt tik maža išeivijos dalis teprisimena, kad už kelių dienų, lapkričio 22 d., Vilniuje prasidės IX Mokslo ir kūrybos simpoziumas. O tai savaime nuostabus kultūrinis reiškinys, juo labiau, kad jis vyksta laisvoje tėvynėje, kad jame dalyvauja mokslininkai ir kūrėjai lietuviai iš kelių žemynų, surinkę savo profesines žinias iš daugelio kraštų ir pasiryžę šiuo dvasiniu turtu pasidalinti su savo tauta.

Ne tik mokslininkų patirtį galėtume vadinti vertingąja dovana Lietuvai, bet ir patį simpoziumą. Mintis suburti lietuvius mokslininkus ir kūrėjus į vieną įspūdingą renginį, kuriame jie galėtų pabendrauti tarpusavyje ir su plačia lietuviška visuomene, pasidalinti pasiektais laimėjimais, mokslinių tyrinėjimų rezultatais, idėjomis akivaizdžiai įrodyti sau ir kitiems, kokia dinamiška, kūrybinga ir veržli yra lietuvių tauta, nepaisant, kur ji likimo nublokšta, tapo realybe 1969 m., kai Čikagoje įvyko pirmasis Mokslo ir kūrybos simpoziumas.

Po to simpoziumai buvo rengiami kas ketveri metai ir visuomet susilaukdavo ne tik gausaus dalyvių skaičiaus, bet ir tvirto visuomenės pritarimo. Tai buvo (kartu su tautinių šokių ir dainų šventėmis) publikos gausiausiai lankomas ir laukiamas renginys, sujungęs jaunus ir vyresniuosius, net tuos, kurie retai lietuviškoje veikloje pasimaišydavo. M. ir K. simpoziumų vertę padidindavo faktas, kad visos paskaitos, visos svarstybos vykdavo tik lietuvių kalba. O tai jau nemažas ir nelengvai pasiekiamas laimėjimas, prisimenant, kad jaunesnieji simpoziumo dalyviai, augę (ir net gimę) bei mokslus baigę toli nuo savo tėvų žemės, turėjo nemažai sunkumų išsireikšti lietuviškai, ypač kai reikėjo rasti atitikmenis moksliniams terminams ir sąvokoms. Laužė galvas, lankstė liežuvius, vartė žodynus, klausinėjo vyresniųjų ir vis dėlto rado tinkamą lietuvių kalbos žodį, rikiavo jį į sakinį, kad galėtų išreikšti mintį, per-

atvykusiųjų buvo ne tik Sąjūdžio nariai, bet jam vadovaujantys asmenys, nuo kurių galbūt priklausė mūsų tėvynės ateitis, juos (ypač Vytautą Landsbergį) matyti savo tarpe buvo tikra patriotizmo šventė.

Atrodė visiškai logiška, kad septintasis M. ir K. simpoziumas (1991 metais) vyktų jau laisvoje Lietuvoje, o mūsų mokslininkai ten dalyvautų kaip svečiai, bet su tuo pačiu tikslu, kaip anksčiau rinkdavosi į Čikagą. Netenka abejoti septintojo simpoziumo pasisekimu ir priežastimis, dėl kurių jis rengtas tėvynėje, bet mes, pasilikę šiapus Atlanto, pajutome kažkokią tuštumą, tarytum sugrįžę į namus, kuriuose dar neseniai aidėjo smagus alasas, kurie buvo pripildyti gyvybės, bet dabar ištuštėję, nykūs, apleisti. Jausmai logikos nepripažįsta, tad ir jautėme netekimo virpulį.

Ką lietuviškoji visuomenė jaučia IX M. ir K. simpoziumo išvakarėse? Deja, daugelis atsakytų — nieko! Jau pripratome, kad Lietuvoje nuolat vyksta įvairūs „pasauliniai" renginiai, bet juose dalyvauti tegali palyginti maža išeivijos dalis — dažniausiai kone tie patys asmenys, kurių darbo sąlygos ir lėšos leidžia laisvai judėti po pasaulį. Likusieji turi pasitenkinti informacijų nuotrupomis. Kadangi tų visų švenčių, iškilmių, suvažiavimų rengėjai Lietuvoje retai mato reikalą plačiau painformuoti išeivijos spaudą, mūsų visuomenė taip ir lieka „patamsyje".

IX Mokslo ir kūrybos simpoziumas čia išimties nepadarė. Žinojome, kad jis ruošiamas, apytikriai kur ir kada, bet jokių detalių, smulkesnių bei dažnesnių žinių — nei kvapo. Kaip gali sukelti susidomėjimą keli šykštūs sakiniai? Tik šią savaitę pirmą kartą gavome smulkesnę programą, galėjome skaityti sekcijų ir jų dalyvių pavardes (ypač į akis krinta, kad jų sąraše tik viena moteris. Kur dingo lietuvės mokslininkės?)

Kai nuskambės paskutiniai simpoziumo uždarymo žodžiai,

Lituanistika ir etninė kultūra — prof. Vytautas Kubilius, prof. Violeta Kelertienė.
Sveikata ir medicina — prof. Gintautas Česnys.
Švietimas, edukologija, psichologija — dr. Romas Pakalnis.
Technika ir technologija — prof. Antanas Žilionkas.
Agrariniai mokslai — prof. Antanas Stancevičius, prof. Robertas Vitas.

Simpoziumo metu vyks posėdžiai diskusijos forma ir juose bus svarstytos tokios temos:
Švietimo ir mokslo reforma
[illegible] Pedagogi-
[illegible] Kaune —
[illegible] univerſiteto
[illegible] rengi-
[illegible] lapkričio
[illegible] 24 d. —
[illegible] išskirsija po Lie-

SLO IR
BOS
ZIUMO
RAMA

IX Simpoziumo išvakarėse

Dantė Bindokienė

Stovime ant ypatingo lietuvių tautos kultūrai slenksčio ir neįaučiame padažnėjusių širdies dūžių, gaivališkai džiaugsmingos nuotaikos, pagreitėjusio darbų tempo ir lūkesčingo šurmulio, kaip kadaise, prieš žengiant paskutinį žingsnį. Sįandien turime sujungti visas mintys bei vilčių nuolat sukosi apie įvykius tėvynėje. Simpoziume dalyvavo daugiau kaip 100 mokslininkų iš beatgimstančios Lietuvos, pirmą kartą „be palydovų" galėję išvykti į užsienį. Kadangi dalis tų

siubavęs laisvės sąjūdis ir mūsų

nas Bruvelis.

dar daugelį metų!

IDOMI NARIMANTO

kienė, Jadvyga Šarūnienė, Vanda Bagdonienė, ir kitos moterys. Vyravo smagi, maloni nuotaika. Vyko pabendravimas, malonūs pokalbiai, prisimenant ir Lietuvos dabartinius rūpesčius bei Tėvynės sąjungos užsimojimus ateinančiais metais laimėti Seimo rinkimus. Dalyviai šias pastangas parėmė susimokėję už vaišes po 10 dol. Rengėjų teigimu ir čia liks graži suma konservatoriams paremti. Skyriaus valdyba veiklos planuose turi gražių sumanymų ateičiai.

PAGARBIAI PRISIMINTA A.A. SOFIJA PURIENĖ

Š. m. spalio 27 d. sukako lygiai vieneri metai, kai Aukščiausias amžinybėn pašaukė a.a. Sofiją Purienę, šiame telkinyje išgyvenusią arti dešimtį metų. A.a. Sofija Purienė mirė 1994 m. spalio mėn. 27 d. Nuvykusi Čikagon aplankyti savo sesučių, jų šeimų, pasijuto sunkiai serganti. Nepavyko jos gyvybės išgelbėti, nors ligoninėje dėl to buvo labai stengtasi.

koks choristų punktualumas! Dar prieš vienuoliktą valandą jau visi klega salėje. O maestro lygiai 11 val. užgauna pianino klavišus, nuaidi pirmosios dainos aidai, choristai užima vietas, susėda, nutyla, susikaupia ir po kelių sekundžių sklinda gražių dainų arba giesmių garsai. Taip vyksta repeticija. Daina po dainos, giesmė po giesmės, kartojamos, arba mokomasi naujų.

Iš šalies stebint „Sietyno" chorisčių ir choristų nuotaikas, junti, kiek daug meilės, pasiaukojimo šie vyresniojo amžiaus žmonės, pasipuošę jau sidabriniais plaukais, skiria mūsų gražiajai lietuviškai giesmei ar dainai. Ištisą valandą dainuoja be atvangos. Po valandos trumpa pertrauka. Tada maestro taria: „Valandėlę atsikvėpkime. O dabar sudainuosime „Valio, Valio" šiandien švenčiančiam savo gimtadienį, ar vardadienį. Pakyla iš vietų, ir nuaidi „valio, valio, valio" linkėjimai šios dienos „kaltininkui". O po to „kaltininkas" kviečia visus vaišių.